

Mál nr. 111/2024**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Tegund váttryggingar: Ábyrgðartrygging ökutækis.****Skráningarnúmer ökutækis A****Orsakatengsl. Sönnun.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 11. apríl 2024, ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V, dags. 29. apríl 2024.

Málsatvik.

Í málskoti kemur fram að M hafi þann 24. júlí 2021 misst stjórn á ökutækinu A í mikilli bleytu með þeim afleiðingum að það lenti á staur. V hafnaði bótaskyldu á þeim grundvelli að frestur til þess að tilkynna slysið væri runninn út og að orsakatengsl milli atburðar og tjóns væri ekki fyrir hendi. M telur að upphaf eins árs frests skv. 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 eigi að miða við hvenær sá sem orðið hefur fyrir varanlegu líkamstjóni hafi raunverulega gert sér grein fyrir að það hafði varanlegar afleiðingar fyrir hann og M telur því að miða beri upphaf tilkynningarfrests við það tímamark sem hún fór í sjúkraþjálfun, enda hafi hún ekki verið búin að gera sér grein fyrir afleiðingunum fyrr en á þeim tímapunkti. Þá megi sjá af ljósmyndum að ökutækið hafi orðið fyrir töluverðu tjóni og að ljósastaurinn sé skemmdur. M hafi leitað til heilsugæslu vegna versnandi verkja eftir slysið 14. september 2021 og að samkvæmt sjúkraskrá 24. júlí 2011 til 18. janúar 2024 séu engar komur skráðar vegna einkenna frá baki. M hafnar því þeirri staðhæfingu V að hún hafi glímt við verki í baki síðan hún var ung.

Í bréfi V kemur fram að félagið telji að M hafi mátt vera kunnugt um afleiðingar slyssins þegar hún leitaði á heilsugæslu tveimur mánuðum eftir slysið eða þann 14. september 2021. Læknir hafi þá vísað M í sjúkraþjálfun. Síðan hafi M óskað eftir að fá aðra beiðni 17. október 2022 þar sem henni hafi ekki litist á fyrri staðinn þar sem hún fór í sjúkraþjálfun. V hafnar þeim röksemdum að miða skuli upphaf fyrningarfrests við það tímamark þegar M fór til seinni sjúkraþjálfara af tveimur og að tilkynningarfrestur M til að tilkynna tjón sitt til V hafi verið liðinn þegar hún tilkynnti slysið 26. janúar 2023. V bendir á að M verði að sýna fram á tjón sitt og leggja fram fullnægjandi gögn því til sönnunar. V telur að ósannað sé að orsakatengsl séu til staðar milli slyssins og þeirra áverka sem M telur sig vera að glíma við eftir slysið. Þá telur V að þau einkenni sem M telji sig vera að glíma við séu ekki sértæk fyrir áverka vegna umferðarslyss. Einkennin séu almenns eðlis og þurfi ekki að koma til sérstakra atvika í lífi einstaklings til þess að slík einkenni geti gert vart við sig. Fram kemur að samkvæmt tjonstilkynningu M hafi hún ekki fundið fyrir meiðslum strax eftir slysið. Áverkar hafi því ekki verið staðfestir með læknisskoðun stuttu eftir slyss og fram komi í sjúkraskrá að M hafi verið með verki í baki síðan hún var ung. Þá hafi M ekki leitað aftur til læknis fyrr en tæplega tvö ár voru frá slysinu eða 6. mars 2023 þegar hún lýsir því að finna fyrir bakverkjum af og til og ekki liggi fyrir matsgerð hæfra og óvilhallra matsmanna um líkamstjón af völdum slyssins. V telur því að M hafi ekki sýnt fram á fullnægjandi gögn til sönnunar því að hún hafi orðið fyrir tjóni.

Álit.

Í málinu er ágreiningur um það hvort M hafi tilkynnt tjón sitt innan þess frests sem hún hafði frá því að hún vissi um atvik það sem krafa hennar er reist á sbr. tilkynningarfrestur 1. mgr. 124. gr. laga um váttryggingarsamninga nr. 30/2004 en þar kemur fram að sá sem á rétt til bóta samkvæmt slysatryggingu glati þeim rétti ef krafa er ekki gerð um bætur til félagsins innan árs frá því að hann fékk vitneskju um þau atvik sem hún er reist á eða því hefur ekki borist tilkynning um váttryggingaratburð með öðrum hætti. Í máli þessu liggur fyrir að M leitaði til heilsugæslu 14. september 2021 vegna verkja og fór til sjúkraþjálfara í framhaldi sem hún hætti hjá. Hún óskaði aftur eftir beiðni um sjúkraþjálfun 17. október 2022 vegna verkjanna. Það er hins vegar ekki unnt að sjá af

gögnum málsins að M hafi mátt gera sér grein fyrir því í september 2021 að verkirnir gætu verið afleiðingar slyssins og hún ætti af þeim sökum að tilkynna tjón til V. Verður því að miða tilkynningarfrestartinn við það þegar M óskaði eftir beiðni um sjúkraþjálfun í október 2022 enda liggur fyrir að hún sótti þá meðferðartíma hjá sjúkraþjálfara og liggur vottorð sjúkraþjálfara fyrir í málinu.

Liggur þá fyrir að meta hvort orsakatengsl séu á milli verkja M og slyssins 24. júlí 2021. Það kemur fram í vottorði sjúkraþjálfara og í beiðni læknis um sjúkraþjálfun M að um sé að ræða unga konu sem hafi verið með verki í baki síðan hún var ung og síðan hafi hún verið með versnandi verki síðan. Taka verður undir með V að verkirnir í baki eru almenns eðlis og eru einir og sér ekki endilega afleiðing slyssins. Það liggur ekki fyrir matsgerð hæfra og óvilhallra matsmanna um að verkir M stafi af slysinu. Meginreglur um sönnun í skaðabótarétti gera ráð fyrir því að tjónþoli verði að sýna fram á tjón sitt og leggja fram fullnægjandi gögn því til sönnunar til að sýna fram á orsakatengsl tjóns við slys. Í þessu máli liggur slík sönnun ekki fyrir. Af þeim sökum er V ekki bótaskyld.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu A hjá V.

Reykjavík, 4. júní 2024.
rafræn undirskrift

Sóley Ragnarsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir